

Tisíc čárek

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Byl to lágr, kde bych nechtěl znovu žít.
Postel tvrdou, špatný jídlo, vodu pít.
Lámat kámen, krejt si záda bejvá jedinej tvůj cíl.
Byl to lágr, kde si sáhneš na dno sil.

Ve dne rejt a noce nudou zabítý.
Jméno tvý je nad mou pryčnou vyrytý.
A tisíc čárek, kolik dní jsem s tebou v duchu spal.
Tisíc čárek, kolik nocí jsme si lhal.

Byl to lágr, kde jen krysám bylo hej.
Tam byl ďáblu každej bachař upsanej.
Ve dne jen řinčení řetězů a v nocích tajnej pláč.
Byl to lágr, kde moh přežít jenom rváč.

Přišlo ráno, kdy jsem volnej za bránou.
Den co den, však chodí rána za ránou.
Tisíc čárek, kdy jsem zlostnej marně před tvým domem stál.
Tisíc čárek, kdy jsi jiný zvala dál.